

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vær lystig i HErren, hans due og dukke

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vær lystig i HErren, hans due og dukke", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 266.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid117052/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

10. Uden nogen trøst at finde,
Vil jeg troe, at JESUS inde
I mit herte altid hoer,
Siden er det tid at skue,
Naar GUDs himmels bryllups-stue
Samler os i engle-chor.

Nr. 227.

Vær lystig i HERREN, hans due og dukke,
Med dine brude-klæders prægt,
Din JESUS dig giver, mod jammer og sukke,
Retfærdighedens høje dragt,
Din synd den borttaget
Hand med sit blod,
At intet dig nager
Fra haand till fod.
De plejter og rynker, som sielen forskrekker,
Din JESUS med purpur og skarlagten dekker.

2. O himmelske smykke, din soel er opgangen
Med naadens straaler over dig,
Og synden, som holdt dig tilforni saa fangen,
Og stod i veyen idelig,
Nu er den forsvunden
Til evig tid,
Nu har du forvundet
Din vee og strid,

Nr. 227. 147.

V. 10 er bygget på 2. Kor. 5, 7 noed modsetningen mellem tro og skuen; hensigten er her at gøre et klart skel mellem det at tro og det at føle, orig.: ohne fühlten will ich traten; at finde (0,1) betyder at føle. — 10, 6: chor] syngende skare; anden steds bruges ordet om koret i en kirkebygning, se nr. 225, 3, 6; 231, 7, 6; Svane-Sang. nr. LXXV, 1, 13. Stavemåden er vækslende: chor, koor, kor.
Nr. 227. Oversættelse. Sey frölich im HERREN, du heilige seele, J. F. Schmidt. Schr. s. 1028. — 1, 1: *lystig*, glad; *due*] Hejs. 2, 14; 6, 2; 6, 0, betegnelse for bruden (sjetlen); *dukke*] almindeligt kædeord på Brorsons Ed. — 1, 7: *at* så *at*. — 1, 9: *plejter og rynker*] Et. 5, 27. — 1, 10: *purpur og skarlagten*] kongelig kleddning; bagved ligger vel tanken på Jesu blod. — 2, 1: *himmeliske smykke*] den høje nævnte drægt; *din*] henvendt til bruden.

Du berde, aldeles fornøyet af være,
Da du fik din Frelseres byrdé at bære.

3. Saa glæde sig alting da ude og inde,
At du med GUD forsonet blev,
Priis JEsum med hørte og samlede sinde,
Som alle strikker sønderrov,
Hand har dig til mage
Og dronning valdt,
Som arven skal tage
Med ham i alt,
Trods synden og døden og helvedes rige!
Nu skal du til kronen i himlen opstige.

4. O rigdom, o herlighed uden al ende,
Som du nu faaer af JESU haand,
Just det, som var horte, vil JESUS dig sende,
Og skenke ved sit ord og sand,
I troen saa meget
Des meer griib fal,
Det er jo dit eget,
Men glem din skat,
Den er dig jo derfor saa dyre forhvervet,
Og dersom den mistes, er sielen forhvervet.

Nr. 228.

Mel. Hvor forfenglig etc.

O hvor yndigt
Og hvor fyndigt
Er en christens levnet!

3, 6: *valdt*] valgt P.

Nr. 228. J1.1. 1, 1 2: *yndigt*; *fyndigt* J2: *fyndigt* J3-2.

2, 10: din Frelseres byrdé den byrdé, frelseren pålægger dig. Mt. 11, 29-30. —
3, 2: all over st, fordi. — 3, 3: samlede sindet] samlet sind. — 3, 4: som] hører til
JEsum; strikker] Ingehand. — 3, 7-8: 1. Pet. 1, 4; Rom. 8, 17; arven] saligheden.
— 3, 9: trods] lige meget med. — 4, 3: det, som var horte] det, som var glæd tabt
ved synden. — 4, 6-6: Så meget des mere skal du i troen gribe fat om det, Jesus
vil skenke dig. — 4, 8: glem din skat] pas vel på den. — 4, 9: derfor] for at du
skal vogte den; dyre] dyr.

Nr. 228. Oversættelse. Oh wie richtig und wie wichtig, J. C. Büben, Schr. s. 1026,
jfr. nr. 222. — 1, 2: *fyndigt*] kraftfuldt.